

Durmuş Hocaođlu

Türklerin AB Sevdâsı, Özü İtibâriyle, Kendilerini Aşğılayıcı Bir Akıl Tutulmasıdır

Yeniçağ, “Analiz”., 09 Haziran 2008, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 663; 2008-054; Mayıs-04

YENIÇAG

NOT: Bu yazımın başlığı, *Yeniçağ*'ın matbû nüshasında, kısaltılarak, “Türklerin AB Sevdâsı, Akıl Tutulmasıdır” şeklinde yayınlanmıştır.

Evet; hiç mübâlağasız, Türklerin AB üyeliğinden beklentisi işbu üç kelimedenden mürekkep kutsal “**AB Teslisi**”nde mündemiçtir: **İş, Ekmek, Hürriyet**; tabî ki en başta ilk ikisi – Hürriyet faslından biraz sonra bahsedeceğiz. Böyle olduğundan dolayıdır ki, Türklerin AB’ye teveccühleri, bu beklentilerin takakkuk ümitleriyle orantılı olarak yükselmekte veya düşmektedir: İş ve Ekmek kapısı aralanır gibi olduğunda yüzler AB’ye daha bir şavkıyarak dönmekte, aksi hâlde geri çevrilmektedir ve son zamanlarda AB taraftarlığı grafiğinde göze çarpan düşüş de esas olarak, artık öyle AB’nin bir hân-ı yağma olmadığını anlaşılmaya başlanmasıyla alâkalıdır. Yâni, daha açık bir dille ifâde edecek olursak, ne vakit ki, eller kollar sallana-sallana AB’ye duhûl olma ümitleri suya düşeyaz olmağa yüztutar oldu, işte o zaman sıdkımız da sıyrılmaya yüztutar oldu bu ‘insanlığın son adası’ndan; sâf, dünyadan bîhaber Türkler, Nicolas Monceau’nun tâbiriyle kendi hayallerindeki Avrupa’nın^[*] çöktüğünü, umulduğu gibi bir “iş-ekmek” kapısının açılmayacağını, yâni Avrupa’dan beklentilerin kısmı âzâmı itibâriyle ham bir hayâlden ibâret olduğunu az da olsa görmeğe ve buna karşılık, tahammül edilemez kertede çok fazla itilip kakılır olduklarını, açıkça alaylara alındıklarını, küçük düşürüldüklerini, hâlâ anlamamakta ısrar etmeğe devam etmeleri takdîrinde saygıdeğer neleri varsa ayaklar altında paspas yapılabileceğini, daha da anlamamakta ısrar ettiklerinde - peygamberlerine ağız dolusu küfür edilmesi başta olmak üzere - en can alıcı yerlerine vurulmağa başlanıldığını farketmeğe başladıkları için yüz çevirmeğe temâyül eder oldular; ancak, beri yandan, içerideki baskı arttıkça bu defa “**AB Teslisi**”nin “**Hürriyet**” uknumunun câzibesi kendisini gösteriyor ve *iktidar hakkına sözde sahip olmanın, halk egemenliği sorununu çözmeğe kifâyet etmemesi* karşısında çâresiz kalan Türkler yeniden AB’nin kiblesine yüz sürmeğe başlıyor, son günlerde vâki’ olduğu gibi.

**

İnişli-çıkışlı bu alâka grafiği, çok sıhatsız ve Türkler için de çok kötü puan verdirecek olan bir “**ârıza**”ya tekabül ediyor; çünkü, esbâbı mûcibe ne olursa olsun, AB mes’elesinin hiçbir yerinde, Türkler, Avrupa’dan alacaklarına mukabil ne vereceklerini

düşünmüyorlar, muhâsebesini yapmıyorlar hiç bir yerinde: Ârıza burada ve bu da yenilir yutulur gibi değil; çünkü...

İmdi: Bu “çünkü” faslı aslında mes’elenin bam telini teşkîl ediyor; sâhi: Avrupa, farzedelim ki, bütün beklentileri karşılayacağını samimiyetle taahhüd etmiş olsun; ama sormalı değil miyiz ki, karşılığında ne alarak? Hiç, bir karşılık almadan birşey verilir mi? Bu, eşyânın tabiatına muhâlifdir; bu dünya bir al-ver dünyası olduğuna göre. Hele bir de mevzûu bahs olan Avrupa olursa! Nerede görülmüş ki, Avrupa birşeyler almadan birşeyler versin?

Asla!

İşte Türklerin düşünmediği, düşünemediği, akletmediği, akledemediği bu; tamı tamına bu.

Bu bir düşünce yetmezliği, bu bir akıl zaafiyeti; hem de üç-beş kişiye değil bütün bir millete hamledilecek, faturası bütün bir millete kesilecek, akıla ziyan, affedilemez bir yetmezlik, akıla ziyan, affedilemez bir zaafiyet, düpedüz bir akılsızlık; akıla ziyan, affedilemez, mâzur görülemez, bağışlanamaz bir akılsızlık.

Bunun içindir ki, **Türklerin AB sevdâsı, özü îtibâriyle, kendilerini aşağılayıcı bir akıl tutulmasıdır** diyorum.

Çünkü, evet: Avrupa, Türklerden *birşey* alacak, onlara *birşeyler* vermenin karşılığında; hem de en değerli şeyini ve tabîî ki sonunda Avrupa kazançlı çıkacak.

Yine çünkü, **Avrupa’nın, “İş-Ekmek-Hürriyet” karşılığında onlardan alacağı, onların vatanları, hürriyetleri ve istiklâlleridir.**

*

**

Hadi İş ve Ekmek için neyse, *lâkin Hürriyet karşılığında Hürriyet almak nasıl olur, bu bâriz bir iç çelişki, bir iç tutarsızlık değil midir* diyebilirsiniz; ama ben ısrar ediyorum ve bir adım daha atarak şunu soruyorum: **“İş-Ekmek-Hürriyet” karşılığında vatanlarımızı, hürriyetlerini ve istiklâllerini pazara pey süren bir insan topluluğuna “millet” diyebilir miyiz?**

*

**

... haftaya Cuma yazısına kadar hep birlikte tefekkür edelim.

[*] Nicolas Monceau., “L’imaginaire Européen de La Turquie” (Türkiye’nin Hayâlî Avrupası)., *Le Monde*., Le 05 Octobre 2004

